படிப்பு உதவிகள்

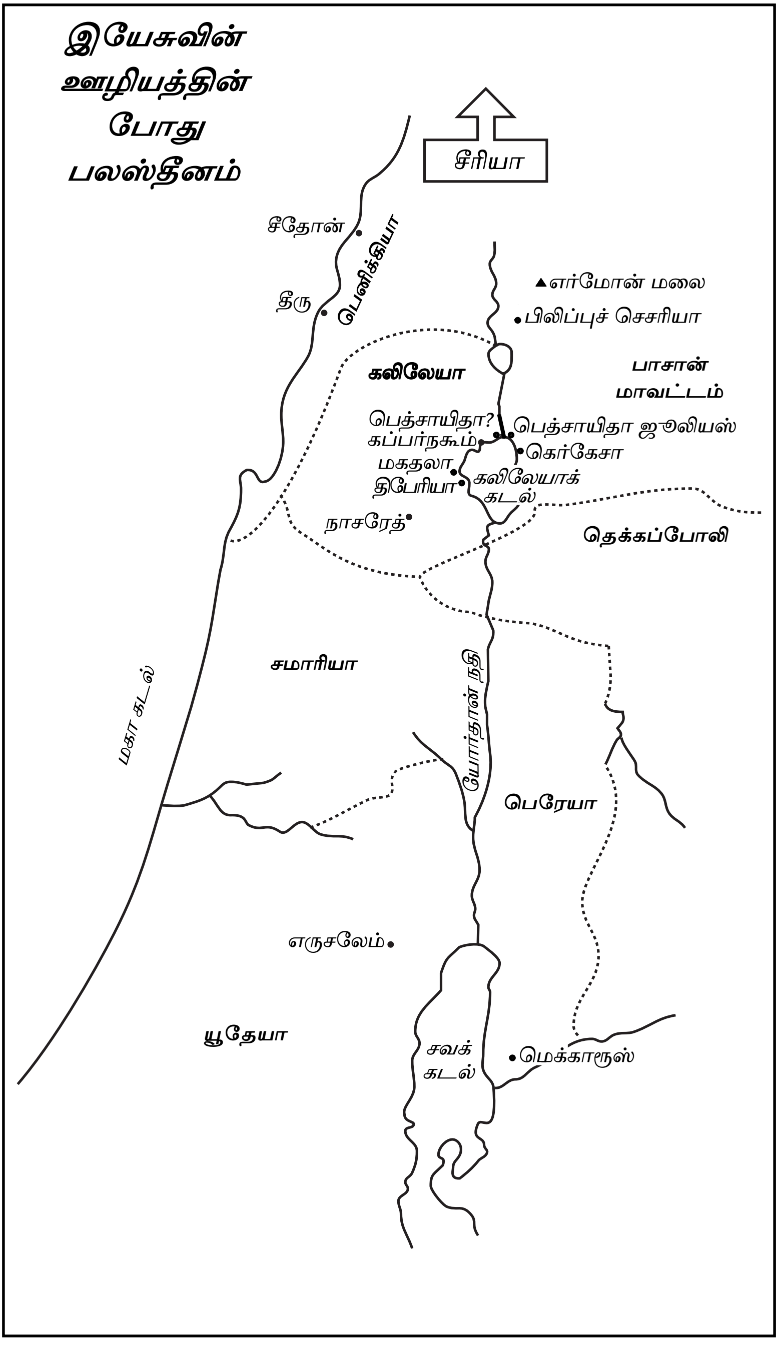
இயேசுவின் ஊழியத்தின் போது பலஸ்தீனம்
சீரியா
சீதோன்
பெனிக்கியா
தீரு
எர்மோன் மலை
பிலிப்புச் செசரியா
கலிலேயா
பாசான் மாவட்டம்
பெத்சாயிதா?
கப்பர்நகூம்
பெத்சாயிதா ஜூலியஸ்
கொர்கேசா
மகதலா
திபேரியா
கலிலேயாக் கடல்
நாசரேத்
தெக்கப்போலி
சமாரியா
மகா கடல்
யோர்தான் நதி
பெரேயா
எருசலேம்
யூதேயா
சவக் கடல்
மெக்காரூஸ்

பரிசேயர்கள் இடறலடைந்தபோது

(மத். 15:12-14)

பரிசேயர்கள் தங்கள் பாரம்பரியத்தினால் தேவனுடைய கட்டளையை அவமாக்கியிருந்தார்கள் என்று இயேசு அவர்களிடம் கூறினார் (மத். 15:3-6). அவர்களை அவர், ஏசாயா தீர்க்கதரிசியால் கண்டனம் பண்ணப்பட்ட "மாய்மாலக்காரர்கள்" என்று அழைத்தார் (மத். 15:7-9). பிற்பாடு அவரும் அவரது சீஷர்களும் கூட்டத்தை விட்டுச் சென்ற பின்பு (மாற். 7:17), அவர்கள் அவரிடத்தில், "பரிசேயர் இந்த வசனத்தைக் கேட்டு இடறலடைந்தார்கள் என்று அறிவீரா?" என்று கேட்டார்கள் (மத். 15:12). அது ஒரு கீழ்மதிப்பான கூற்று என்று நான் கற்பனை செய்கின்றேன்; மார்க்கத் தலைவர்கள் அநேகமாக (திகைப்பினால்) நீலம்பாரித்து இருப்பார்கள்!

சட்டப்படி, நாம் பிறரைப் புண்படுத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று வேதாகமம் போதிக்கிறது (மத். 17:27; 18:6; ரோமர் 14:21; 1 கொரி. 8:13 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்; KJV[1]*). ஆயினும், இயேசு கூறியதை யூதர்கள் தங்கள் மனம் புண்படுத்துவதாக எடுத்துக் கொண்டது போலவே (மத். 13:57; மாற். 6:3), நாம் என்ன சொன்னாலும் அல்லது செய்தாலும் சில வேளைகளில் மக்கள் மனம் புண்படுவார்கள். மனிதனுக்குள் இருப்பது என்ன என்பதை அறிந்த இயேசு (யோவா. 2:24, 25), பரிசேயர்களின் இருதயங்களைப் பார்த்து அவர்களின் வெறுப்புணர்வு அமைதிப்படுத்த முடியாதது என்பதை உணர்ந்தறிந்தார். அவர்களுக்கான அவரது வார்த்தைகள் அடிப்படையில், அவற்றைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தவர்களின் நன்மைக்கானதாக, மாய்மாலமான போதகர்களின் செல்வாக்குப் பற்றித் தனிநபர்களை எச்சரிக்கை செய்வதற்கானதாக இருந்தன (மத். 16:6, 12). நேரடியான தன்மைக்கான இயேசுவின் உதாரணமானது நமது போதனையில் நாம் [பிறரைப்] புண்படுத்தும் வகையில் இருக்கக் கூடிய உரிமையைத் தருகிறதா? இல்லை, நீங்களும் நானும் மனிதர்களின் இருதயங்களை அறிவதில்லை, அறியவும் முடியாது. நாம் எப்பொழுதுமே "அன்புடன் சத்தியத்தை"ப் பேச முயற்சி செய்ய வேண்டும் (எபே. 4:15).*

பரிசேயர்களை மனம்புண்படச் செய்தல் என்பது பற்றி கிறிஸ்து அதிகம் அக்கறை கொள்ளாது இருந்திருக்கலாம், ஆனால் அவரது சீஷர்கள் அதில் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் இளமைப் பருவத்தில் இருந்தே இந்தக் கல்விமான்களை மதிக்கும்படி போதிக்கப் பட்டிருந்தார்கள். மற்றும், இந்தத் தலைவர்கள் எவ்வளவு அதிகமாய்ச் செல்வாக்கை வசப்படுத்திக் கையாண்டார்கள் என்பதையும் - இவர்களைத் தங்கள் எஜமானர் தொடர்ந்து கலவரப்படுத்தினால் அவருக்கும் தங்களுக்கும் ஏற்படும் விளைவுகள் எவ்வளவு அழிவுக்குரியதாக இருக்க முடியும் என்பதையும் - இவர்கள் அறிந்து இருந்தார்கள்.

கர்த்தர் தமது பின்பற்றாளர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கத் துரிதப்பட்டார். அவர், "என் பரமபிதா நடாத நாற்றெல்லாம் வேரோடே பிடுங்கப்படும்"

என்று கூறினார் (மத். 15:13). "நாற்று" என்ற வார்த்தை, பரிசேயர்களால் போதிக்கப்பட்ட மனித பாரம்பரியங்களைப் போதித்தலைச் செய்தவர் களைக் குறித்ததா, அல்லது இந்த போதனைகளின் அடிப்படையில் அமைந்த பரிசேயத்துவ அமைப்பைக் குறித்ததா? "மேற்கூறிய யாவும்" என்பதே சரியான பதிலாக இருக்கிறது. தேவன், நியாயப்பிரமாணத்தின் போதனைகளை ''நட்டிருந்தார்,'' ஆனால் அவர் பரிசேயர்களின் பாரம்பரியங்களை "நட்டிருக்கவில்லை." அதே போன்று, ஒரு தோட்டத்தில் கெடுதல் உண்டாக்குகிற களைகள் நல்ல செடிகளை அமுக்கிப் போடுகிற தைப் போலவே, மனிதரின் பாரம்பரியங்கள், மனிதர்களின் இருதயங் களிலும் வாழ்வுகளிலும் உள்ள வசனத்தை அமுக்கிப் போடுகின்றன (மத். 15:3, 6, 9). நேர்மையான ஒரு தோட்டக்காரர் களைகளைத் தமது தோட்டத்திலிருந்து நீக்கிப்போடுவது போலவே, தேவன் - கடைசியில் - கள்ளப் போதகர்களையும் அவர்களின் போதனைகளையும் வேருடன் பிடுங்கிப் போடுவார்.

இவ்விதமாய்க் கிறிஸ்து, கவலையில் ஆழ்ந்திருந்த தமது அப்போஸ்தலர் களிடம், "அவர்களை [பரிசேயர்களை] விட்டுவிடுங்கள்" என்று கூறினார் (மத். 15:14அ). அவர் தமது பின்பற்றாளர்கள் பரிசேயரின் கள்ள போதனையை ஒருக்காலும் அறைகூவல் விடுக்கக் கூடாது அல்லது அவர்களின் தவறுகளை ஒருக்காலும் வெளிப்படுத்தக் கூடாது என்ற கருத்தறிவில் "அவர்களை விட்டுவிடுங்கள்" என்று போதிக்கவில்லை. அது அவரது வார்த்தைகள், அவர்தாமே செய்தவற்றிற்கு முரண்படுவதாக்கி விடும் (மத். 23ஐக் காணவும்). மாறாக அவர், "அவர்களின் ஆவேசப் போக்கைக் கவனிக்க வேண்டாம்"[2] என்றே கூறினார். The Living Bible *என்ற வேதாகமத்தில் "எனவே அவர்களைப் புறக்கணியுங்கள்" என்றுள்ளது.*

அவர்கள் பரிசேயர்களின் கோபத்திற்குப் பயப்படாது இருப்பதற்கு இயேசு ஒரு காரணத்தைக் கொடுத்தார்: கடைசியில் தேவன் அவர்களைக் கவனித்துக் கொள்வார். இப்போது அவர்களுக்கு அவர் இன்னொரு காரணத்தைக் கொடுத்தார்: "அவர்கள் குருடருக்கு வழிகாட்டுகிற குருடரா யிருக்கிறார்கள்;[3] குருடனுக்குக் குருடன் வழிகாட்டினால் இருவரும்[4] குழியிலே விழுவார்களே" (மத். 15:14ஆ). பரிசேயர்கள் தப்பெண்ணம், மேட்டிமை மற்றும் சுய ஆர்வம் ஆகியவற்றினால் பார்வையற்று இருந்தார்கள். கடைசியில் அவர்களின் பார்வையற்ற தன்மையானது அவர்களின் அழிவை விளைவிக்கும்.

உண்மையில், கிறிஸ்து, ''இறந்துகொண்டிருக்கும் நாற்றுகளும்'' "பார்வையற்றவர்களாயுள்ள வழிகாட்டிகளும்," சரியானவற்றைச் செய்தல் மற்றும் போதித்தல் ஆகியவற்றினின்று அவர்களை விலக்கி விடுவதற்கு அனு மதிக்கக் கூடாது என்று அவருடைய சீஷர்களுக்குக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். நாம் விரோதிகளை ஏற்படுத்துவதற்கென்று நமது வழியை விட்டு வெளிச் செல்லாதிருக்கையில், நாம் வெளியேறும் அளவுக்கு எதிர்ப்பானது நம்மை ஊக்கம் இழக்கச் செய்வதற்கு அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதே இதில் நமக்குள்ள பாடமாகும்.

குறிப்புகள்

[1]"மனம் புண்படுதல்." இது வேதாகமத்தில் "இடறலடைதல்" என்றுள்ளது. "Offend" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது "இடறி விழுதலுக்குக் காரணமாகுதல்" என்பது உட்படப் பல்வேறு அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கக் கூடும். இந்தப் பாராவில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள வசனங்களை NASB வேதாகமத்தில் காணவும். இந்த கலந்துரையாடலின் நோக்கத்திற்காக நான், "பிறர்மீது கோபம் கொள்ளுதல் அல்லது வெறுப்படைதல்" என்ற பொதுவான அர்த்தம் உட்பட சாத்தியமான எல்லா அர்த்தங்களையும் உள்ளடக்குகின்றேன். [2]இந்தக் கூற்றை சங்கீதம் 37:1, 2உடன் ஒப்பிடவும். [3]மத்தேயு 23:16, 17, 19ஐ வாசிக்கவும். [4]கள்ளபோதகர்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் தங்கள் தவறுகளுக்கு அவர்களைப் போன்றே பொறுப்புள்ளவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்று இந்த வசனம் போதிக்கிறது.

இயேசுவின் வரையறைக்குட்பட்ட கட்டளை பற்றிய குறிப்புகள்

மத்தேயு 10:9, 10அ: *''உங்கள் கச்சைகளில் பொன்னையாவது வெள்ளியையாவது செம்பையாவது, வழிக்காகப் பையையாவது ... தேடி வைக்க வேண்டாம்.'' "கச்சை" என்ற சொற்றொடர் "இடுப்பைச் சுற்றிக் கட்டப்படும் தோல்'' அல்லது துணியினால் ஆன "இடுப்புவாருக்கான" கிரேக்க வார்த்தையில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. சிலவேளை களில் இந்தக் கச்சைகளில் பணம் தனிப்பட வைக்கப்பட்டது (மாற். 6:8ஐக் காணவும்), எனவே "கச்சைகள்'' என்பது இக்கருத்தைத் தருகிறது. "பை" என்பது பயணங்களுக்கான அத்தியாவசியப் பொருட்களை வைத்து, தோளில் தொங்கவிடக்கூடிய ஒரு பையாக இருந்தது. இது ஒரு இரவுப் பயணப் பெட்டி அல்லது முதுகில் போடக்கூடிய பையுடன் ஒப்பிடப் படலாம். அப்போஸ்தலர்கள் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் எதையும் எடுத்துச் செல்ல வேண்டியதில்லை என்பதால், அவர்களுக்கு இப்படிப் பட்ட பை எதுவும் தேவைப்பட்டிராது.*

மாற்கு 6:10: *இயேசு, "நீங்கள் எங்கேயாகிலும் ஒரு வீட்டில் பிரவேசித் தால், அவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்படுகிறவரைக்கும் அங்கேதான் தங்கியிருங்கள்" என்று கூறினார் (மத். 10:11; லூக். 9:4ஐக் காணவும்). ஒருவர் ஒரு வீட்டினுள் பிரவேசிக்கையிலும் அதை விட்டு வெளியில் புறப்படுகை யிலும் செய்யப்பட வேண்டிய சடங்காச்சாரங்கள் விரிவானவைகளாகவும், அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்ளுபவைகளாகவும் இருந்தன (லூக். 7:44-46ஐக் காணவும்). ஒவ்வொரு நகரத்திலும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வீடுகளில் தங்குதல் என்பது அப்போஸ்தலர்களின் ஊழியத்திலிருந்து நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவதாயிருக்கும்.*

மத்தேயு 10:12, 13: *"ஒரு வீட்டுக்குள் பிரவேசிக்கும்போது அதை வாழ்த்துங்கள். அந்த வீடு பாத்திரமாயிருந்தால் நீங்கள் கூறின சமாதானம் அவர்கள்மேல் வரக்கடவது; அபாத்திரமாயிருந்தால், நீங்கள் கூறின சமாதானம் உங்களிடத்திற்குத் திரும்பக் கடவது.'' "இந்த வீட்டிற்குச் சமாதானம் உண்டாவதாக" என்பதே ஒரு வீட்டிற்குள் செல்லும்போது கூறும் சாதாரண வாழ்த்துதலாக இருந்தது. ஆயினும், அந்த வீட்டில் குடியிருப்பவர்கள் அப்போஸ்தலர்களின் செய்தியைப் புறக்கணித்தால், அவர்கள் அந்த வாழ்த்துதலில் அளிக்கப்பட்ட "சமாதானத்தை" பெற மாட்டார்கள் (வ. 14, 15ஐக் காணவும்).*

மத்தேயு 10:14: *"எவனாகிலும் உங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமலும், உங்கள் வார்த்தைகளைக் கேளாமலும்போனால், அந்த வீட்டையாவது பட்டணத்தையாவது விட்டுப் புறப்படும்போது, உங்கள் கால்களில் படிந்த தூசியை உதறிப்போடுங்கள்'' (மாற். 6:11; லூக். 9:5ஐக் காணவும்). அவிசுவாசியான புறஜாதியாரால் தொடப்பட்ட எதுவும் "அசுத்தமானது" என்று யூதர்கள் நம்பினார்கள். ஆகையால் அவர்கள் ஒரு புறஜாதியார்*

நாட்டில் இருந்துவிட்டு, பலஸ்தீனத்துக்குத் திரும்பும்போது, அவர்கள் தங்கள் கால்களில் இருக்கும் தீட்டுப்பட்ட புறஜாதியாரின் தூசியை உதறுவார்கள். இயேசுவால் கட்டளையிடப்பட்ட அடையாளத்துவமான இந்தச் செய்கையானது, அவிசுவாசிகளான யூதர்கள் அவிசுவாசிகளான புறஜாதியாரை விட மேன்மையானவர்களாய் இருந்ததில்லை என்று சுட்டிக்காண்பித்தது.

மத்தேயு 10:17: "... மனுஷரைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; அவர்கள் ... தங்கள் ஜெப ஆலயங்களில் உங்களை வாரினால் அடிப்பார்கள்." வாரினால் அடிப்பித்தல் என்பது (அடித்தல், சவுக்கால் அடித்தல்) ஜெப ஆலயங்களில் செயல்படுத்தப்பட்ட ஒழுங்கு நடவடிக்கையின் மிக உச்ச பட்சமான வடிவமாக இருந்தது. இது "பணிவிடைக்காரனால்" செயல் படுத்தப்பட்டது. ("நீங்கள் விசுவாசிக்கின்றீர்களா?" மற்றும் "புறக்கணிக்கப் படுதலைக் கையாள்வது எப்படி?" என்ற பாடங்களின் தொடக்கப் பகுதிகளில் ஜெப ஆலயத்தைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள குறிப்புகளைக் காணவும்.)

மத்தேயு 10:23: "... மனுஷகுமாரன் வருவதற்குள்ளாக நீங்கள் இஸ்ரவேலருடைய பட்டணங்களையெல்லாம் சுற்றி முடியாதென்று, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்." "வருவதற்குள்ளாக" என்ற வார்த்தையின் தனித்துவம் என்ன என்பது நமக்கு நிச்சயமாகத் தெரியாத படியால், இது, "இந்த அதிகாரத்திலேயே மிகவும் கடினமான வசனம்" என்று கருதப்படுகிறது.[1] "வருவதற்குள்ளாக" என்ற வார்த்தையானது, கி.பி. 70ல் எருசலேம் அழிக்கப்பட்டபோது, யூதர்களுக்கு எதிராக நியாயத் தீர்ப்பளிக்கக் கர்த்தர் வரவிருந்ததைக் குறித்திருக்கக் கூடும்; இது இவ்வசனப் பகுதியை வசனம் 15உடன் பிணைப்பதாயிருக்கும். இது, இயேசு அவர்களுக்குப் பின்னாலேயே - அதே நகரங்களுக்கு - வருவார் என்று எளிமையாக அர்த்தப்படவும் சாத்தியக்கூறு உள்ளது (மத். 11:1ஐக் காணவும்).[2]

மத்தேயு 10:25ஆ: "... வீட்டெஜமானையே பெயல்செபூல் என்று சொன்னார்களானால் ..." இது, இயேசு பிசாசின் வல்லமையைக் கொண்டே அசுத்த ஆவிகளைத் துரத்தினார் என்று பரிசேயர்கள் தேவ தூஷணக் குற்றம்சாட்டியது பற்றிய ஒரு குறிப்பாக உள்ளது. ("கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2" என்ற புத்தகத்தில் "ஒரு மும்முரமான நாள்" என்ற பாடத்தில் இந்தக் குற்றச்சாட்டு மற்றும் இயேசுவின் பதில் ஆகியவை மீதான விளக்கங்களைக் காணவும்.)

மத்தேயு 10:26: "... அவர்களுக்கு[உங்களைத் துன்புறுத்துபவர்களுக்கு]ப் பயப்படாதிருங்கள்; வெளியாக்கப்படாத மறைபொருளும் இல்லை; அறியப்படாத இரகசியமும் இல்லை." "மறைபொருள்" மற்றும் "இரகசியம்" என்று இயேசு பேசியபோது, அவர் அநேகமாக, தம்மையும், தமது அப்போஸ்தலர்களையும் தங்கள் ஊழியத்தையும் அழிப்பதற்குத் தமது விரோதிகள் வனைந்த சூழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். The Living Bible என்ற வேதாகமம் இதை, "அவர்களின் இரகசியமான சூழ்ச்சிகள் வெளிப்படையான தகவலாகும்" என்று பொழிப்புரை செய்கிறது. இந்த

வாக்குத்தத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டது; இன்றைய நாட்களில் நாம் புதிய ஏற்பாட்டின் பக்கங்களில் அந்தப் பிசாசுத்தனமான திட்டங்களைப் பற்றி வாசிக்கின்றோம்.

மத்தேயு 10:41, 42: *"தீர்க்கதரிசி என்னும் நாமத்தினிமித்தம் தீர்க்க தரிசியை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் தீர்க்கதரிசிக்கேற்ற பலனை அடைவான்; நீதிமான் என்னும் நாமத்தினிமித்தம் நீதிமானை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் நீதிமானுக்கேற்ற பலனை அடைவான். சீஷன் என்ற நாமத்தினிமித்தம் இந்தச் சிறியரில் ஒருவனுக்கு ஒரு கலசம் தண்ணீர் மாத்திரம் கொடுக்கிற வனும் தன் பலனை அடையாமற்போகான் என்று மெய்யாகவே உங்களுக் குச் சொல்லுகிறேன்."* இதற்கு முன்பு இயேசு, அப்போஸ்தலர்களைப் புறக்கணிப்பவர்கள் சபிக்கப்படுவார்கள் என்று வாக்களித்திருந்தார் (வ. 14, 15); இவ்விடத்தில் அவர், அவர்களையும் அவர்களின் செய்தியையும் ஏற்றுக்கொள்ளுபவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள் என்று வாக்களித்தார். "இந்தச் சிறியரில்" என்பது சந்தர்ப்பப் பொருளில் அநேகமாக அப்போஸ் தலர்களைக் குறித்திருக்கலாம். இரட்சிப்புக்கு ஒரே ஒரு காரணிமாத்திரம் இவ்விடத்தில் கருதப்படுகிறது என்பது புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்: ஒரு கலசம் தண்ணீர் கொடுப்பதில் காட்சிப்படுகின்றபடி, அப்போஸ்தலர் களை ஏற்றுக்கொள்ளுதல். (தண்ணீர் கொடுத்தல் போன்ற) எந்த ஒரு செய்கையும்/கிரியையும் இரட்சிப்பை உறுதிப்படுத்துகிறது என்பது இங்கு போதனையாக இருப்பதில்லை. மாறாக, மற்ற ஒவ்வொரு விஷயமும் சமமானதாக இருக்கும்போது[3] சீஷர்களை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள்.

மாற்கு 6:12, 13: *"அவர்கள் புறப்பட்டுப் போய் ... பிரசங்கித்து ... அநேகம் நோயாளிகளை எண்ணெய் பூசிச் சொஸ்தமாக்கினார்கள்."* குணமாக்குதல் தொடர்பாக "எண்ணெய் பூசுதல்" என்பது (யாக். 5:14ஐக் காணவும்) ஒரு பொருள் விளங்காத இரகசியமாக உள்ளது. ஒருவரை எண்ணெயால் அபிஷேகம் பண்ணுவதற்கு மூன்று அடிப்படைக் காரணங் கள் இருந்தன: (1) அது ஒரு சடங்காச்சார நோக்கங் கொண்டிருந்தது - பிரித்தெடுத்து வைக்கும் ஒரு வைபவத்தின் பகுதியாக இருந்தது (யாத். 30:25, 26, 30; 1 சாமு. 9:16; 15:1; 16:13 ஆகியவற்றைக் காணவும்). (2) அது ஒரு நடைமுறை நோக்கங்கொண்டிருந்தது - தனிப்பட்ட வகையில் அலங்கரித்தலின் பகுதியாக இருந்தது (ரூத் 3:3; 2 சாமு. 14:2ஐக் காணவும்). இதன் தொடர்பாகப் பார்க்கையில், ஒருவரின் தலையை எண்ணெயால் அபிஷேகம் செய்வித்தல் என்பது அந்த நபருக்குப் புத்தணர்வைக் கொண்டு வருவதற்கான செயலாக இருந்தது (லூக். 7:46; எபி. 1:9ஐக் காணவும்). (3) அது ஒரு மருத்துவ நோக்கங்கொண்டிருந்தது - காயங்களுக்குச் சிகிச்சை அளிப்பதின் பகுதியாக இருந்தது (ஏசா. 1:6; லூக். 10:34); எண்ணெயானது காயங்களை ஆற்றி [உடலைப்] பாதுகாத்தது. அப்போஸ்தலர்கள் மக்களைக் குணப்படுத்துவதற்கு முன்பு அவர்களை எண்ணெயினால் அபிஷேகம் செய்தபோது, அவர்கள் ஒரு விசேஷித்த சடங்காச்சாரத்தில் ஈடுபட்டிருந் தார்களா? அவர்கள் புத்துணர்வின் கூடுதலான தொடுதலினால் அக்கறையைக் காண்பித்தார்களா? அவர்கள் அடிப்படையான மருத்துவ

சிகிச்சையை அளித்திருக்கக்கூட முடியுமா?[4] இயேசு மக்களைக் குணமாக்கியது தொடர்பாக, எவரொருவரையும் எண்ணையால் அபிஷேகம் பண்ணியதாகப் பதிவேடு எதுவும் இராததால், அநேகமாக இது அந்தச் செயல்முறையின் இன்றியமையாத பாகமாக இருந்திருக்காது. சில வேளைகளில் கிறிஸ்து தமது குணமாக்குதல்களில் - துன்புறுபவரைத் தொடுதல், கண்களில் சேற்றைப் பூசுதல், இன்னும் இதுபோன்ற - அடையாளச் செயல்களில் ஈடுபட்டிருந்தார், இது முடிவு விளைவுகளில் ஏதொன்றும் செய்பவையாக இருந்ததில்லை அல்லது அவற்றில் சிறிதளவே செயல்பட்டன. அப்போஸ்தலர்கள் எண்ணெயினால் அபிஷேகம் செய்ததும் இதே வகைப்பட்டதாகவே இருக்கலாம்.

குறிப்புகள்

[1]Will Ed Warren, Class Syllabus, *The Life of Christ: The Synoptic Gospels,* Harding University, 1991, 41. [2]*இது, இயேசுவின் இரண்டாம் வருகை வரைக்கும் யூதர்களுக்குத் தொடர்ந்து சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படும் என்பதற்கான வாக்குத்தத்தமாக இருப்பதாகச் சிலர் நம்புகின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட நேர்மறையான ஒரு வாக்குத்தத்தம் சந்தர்ப்பப் பொருளுக்குப் பொருத்தமானதாகக் காணப்படுவதில்லை.* [3]*நாம் தேவனுடைய கிருபையினாலேயே இரட்சிக்கப் படுகின்றோம் என்பது எப்போதும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும் (எபே. 2:8, 9).* [4]*அப்போஸ்தலர்கள் மக்களை அற்புதவிதமாகக் குணமாக்கும்படி செயல் பட்டதால், இது பொருத்தமானதாகக் காணப்படுவதில்லை; ஆனால் இது சாத்தியக் கூற்றின் வட்டாரத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாக இருப்பதில்லை. அப்போதும் இப்போதும், நமக்கு நாமே செய்யக்கூடியவற்றைத் தேவன் நமக்காகச் செய்வதில்லை என்பது உண்மையாகவே உள்ளது.*